

Erasmus, az igazi diákélet

Bodrogi Flóra

Graz

2013/14/2

Már tavaly májusban kiderült, hogy megkaptam az ösztöndíjat! Sikerült! Graz! A tavaszi félévben! Hát eszméletlen érzés volt. Ezután jöttek az előkészületek, papírmunka, szálláskeresés: szerencsére az internet csodákra képes és hatalmas segítség volt számomra ebben a nehéz dologban. Sikerült egy mesés szobát találnom, egy albérletben, 2 osztrák lakótárral és láss csodát, egy erasmusos lány helyére mentem, mivel ő a tavaszi félévet Spanyolországban töltötte. Így indult minden.

A költözés szuper volt, szerencsére a szüleim segítettek, autóval utaztunk ki, hiszen tőlünk „csak” 6 óra odáig az út. Így mindent vihettem, amire a 4 és fél hónap során szükségem lehet. Ott maradtam egyedül, de már az első napok tele voltak élményekkel. Intéztük a bejelentkezést, csináltattunk ESN-kártyát, Vorteils-card-ot, amivel egy éven belül kedvezményesen utazhatunk Ausztriában, felvettük az óráinkat, megismerkedtünk a tanárainkkal, a diáktársainkkal, szóval annyi impulzus ért, mint még soha.

A sulí szuper volt! Nagyon tetszett! A neve nem más, mint Pädagogische Hochschule – Steiermark. Aki ide megy, soha nem bánja meg. Az épület gyönyörű, van egy régi, patinás része, a másik pedig egy új, modern, amerikai stílusú, nagyon színes, tele mindenféle automatával, és van Apple-terem! Hát ilyet még nem láttam! Az üvegek mindenhol össze vannak firkálva színes rajzokkal és különböző motiváló idézetekkel, szavakkal! A folyosókat diákok remekművei díszítik! Végigsétálunk, mindenki köszön, vidám, mosolyognak. A szünetekben mindenki az udvaron ült, ha szép idő volt, és előfordult, hogy még este is ott piknikeztek. Felállítottak egy úgynevezett „Spritzerstandot” is, ahol szólt a zene és frissítőket árúsítottak. Rossz idő esetén pedig a menza tele volt hallgatókkal, amire szintén jellemző minden pozitívum: színes és csodaszép.

Az Interkulturelle Pädagogik óra volt a kedvencem. A tanárnő, aki tartotta, nagyon nyitott személyiség, élt már szinte mindenfelé a világon, több idegen nyelvet beszél és külföldieket is oktat német nyelvre. Nagyon segítőkész volt, ha valamit nem értettünk, rögtön a segített. Érdekes dolgokról beszélgettünk, kellett írunk bal kézzel, kipróbáltuk a különböző írásmódokat pl. orosz, kínai. Csupa-csupa olyan téma volt, amire tényleg végig figyeltem.

A másik, amit érdemes megemlítenem, a Projektorientiertes Arbeiten im bildnerischen Bereich elnevezésű tárgy volt. Itt azt tanultuk, hogy hogyan lehet kreativitásra nevelni a gyerekeket. Mindenfélét játszottunk, rajzoltunk, futótüzet építettünk, gyurmáztunk. Nagyon jól éreztük magunkat! Ezer éve nem csináltam ilyeneket, és hihetetlen volt látni, hogy milyen

nagy öröm volt minden egyetemista számára, mikor a falra mázolhattunk krétával, illetve zenére kellett különböző dolgokat alkotni.

Tizenhatan voltunk, és mindenki lány. Nyolcan magyarok, egy holland és egy svájci lány, két belga, két török és két cseh lány. Szuper kis csapatunk volt! Eleinte még csak félve beszélgettünk egymással, én is csak két magyart ismertem a csapatból, de aztán mindenki egyre nyitottabb lett és hihetetlen barátságok alakultak. Mindig segítettünk egymásnak, annyi mindent fedeztünk fel együtt! Az első napok azzal teltek, hogy összegyűltünk valakinél esténként, felfedeztük egymás kis lakásait, egyik szebb volt, mint a másik. Beszélgettünk, eszegettünk, videó játszottunk, sorozatokat néztünk, később persze az Eurovíziós dalfesztivált és a foci világbajnokságot is!

Egy olyan csapatunk volt, amiért csak köszönetet szeretnék mondani. Mindenki motivált volt, meg akarta ismerni a világot. Ezért mentünk oda, hogy éljünk, tanuljunk és az, hogy egy cél vezérelt bennünket, csodássá tette a mindennapjainkat. Rengeteget kirándultunk. Először csak gyalog túráztunk (pl. Bugruine Gösting), ami mindig izgalmas volt, mert többször is eltévedtünk és sokszor volt olyan, hogy már azt sem tudtuk, hol vagyunk, pedig már megkérdeztünk vagy tíz embert. Szerencsére a végén mindig sikerült elérni a célállomást, nagy meglepetésünkre. Visszafelé már fele annyi idő alatt hazaértünk, mivel addigra valaki elmagyarázta, hogy merre kellett volna menni.

Később kezdődtek a biciklizések, amikor már jó idő volt. Elmondanám, hogy aki Grazba megy tanulni, mindenképpen vigyen magával biciklit, vagy szerezzen be egyet egy ottani bolhapiacon, mert ott szó szerint: Kerékpár nélkül nem lehet élni! Mindenki azzal közlekedik! Sokkal gyorsabb, minden elérhető, és előny, ha hajnalban egyedül kell valahonnan hazamennünk a sötétben. Rengeteg a kiépített kerékpárút, a környező települések is könnyen elérhetőek. Nekünk az első nagy túránk a Thalersee-hez vezetett. Három órán keresztül tekertünk oda, a félórás út helyett. De ezekre jó emlékezni, mert annyit nevtünk (a sok okos elindult a nagyvilágba), azt sem tudtuk, hol vagyunk és mégis mindig sikerült megnézni mindent, amit csak akartunk. Az úton viszont nagyon vigyázni kell, hiszen van, ahol nincs bicikliút és a kocsik mellett még villamos is közlekedik. A sínektől mindig féltem, mert egyszer elestem, mikor beakadt a kerekem a sínek közé. Úgyhogy mindenkinek mondom, csak óvatosan!

A villamos- és a buszközlekedés nagyon drága Magyarországhoz képest, egy órás jegy 2.10 euró. Ezért csak akkor használtuk, ha az időjárás megkövetelte, vagy a város szélére

szerveztünk valamilyen programot, illetve bevásárló körutat. Viszont meg kell, hogy mondjam, hogy nagyon kulturált, tiszta, pontos és színvonalas.

Nagyon sokat vonatoztunk, már a Hauptbahnhofon teljesen otthon éreztem magam, mivel minden távolabbi helyre csak így tudtunk eljutni. Automatából könnyedén meg lehet venni a menetjegyet, vagy ha már tudtuk előre, hogy mi a terv és szempületek voltunk, az interneten elővételben sokkal olcsóbban hozzájuthattunk. Néhány említésre méltó város a bejártak közül: Klagenfurt, Salzburg, Hallstatt, Maribor, Mauthausen. Igazából itt nem lehet unatkozni, rengeteg látnivaló van.

Buliban sem volt hiány. Voltak Erasmus-rendezvények, fesztiválok: HOLI-Festival, USI-Fest, Stadtfest, Augartenfest, és a különböző városi szórakozóhelyek. Grazban olyan élet van, hogy azt el sem lehet mondani. Rengeteg nemzetiség él ebben az amúgy sem kicsi városban. Hihetetlen nézni a pörgést, a sokszínűséget, de mégis látod, hogy rend van, nyugalom, az emberek tisztelik egymást, abszolút nem kell itt félned, biztonságban érezheted magad. Mindenki sportol: görkorcsolyáznak, rollereznek, bicikliznek, futnak. Nagyon jó látni, hogy így is lehet élni. Itt nem kínos, ha egy hatvan éves bácsi rollerezik az utcán.

Az Erasmus félévem alatt csak egyszer utaztam haza, de közben szerencsére voltak párszor kint családtagok meglátogatni. Engem már az elejétől kezdve magával ragadott az egész osztrák mentalitás, az életstílus, a szabadság, a város nyüzsgése. Jó volt látni, hogy bárki eljött hozzám, akár csak egy napra is, úgy ment haza, hogy nem szeretett volna és „valami megváltozott benne”. Talán az, hogy kinyílt a szemük, hogy nem mentek messzire és mégis, mintha egy másik univerzumba csöppentek volna. Itt minden embernek van stílusa, ülsz az utcán, nézelődsz és látod, hogy nem számít, ki mit visel, mert annyira egyben vannak.

Hogy mi változott ez alatt a félév alatt? Minden! Elmentem Ausztriába, tudtam, hogy hatalmas kaland lesz, tudtam, hogy mindig is ezt akartam, hogy külföldön tanulhassak és kipróbálhassam magam, de álmaimban sem gondoltam volna, hogy ez ennyire jó lehet! Nyitottabbá váltam, megváltozott a gondolkodásmódom, önállósodtam, hiszen magamra voltam utalva a dolgaim intézésében. Rájöttem, hogy még mennyi mindent elérhetek az életben. Az oktatás Grazban teljesen más, projektorientáltabb, személyesebb. Nagyon tetszett, sosem unatkoztam az órán. Annyi pluszt kaptam és főleg gyakorlatban, nem pedig elméletben. Minden nap úgy keltem fel, hogy vártam, ma mi fog történni és nem csalódtam. Alig volt időm aludni, de megérte. Az Erasmus mindent megér! Egyszerűen csak azt tudom mondani, hogy akiben már kicsit is motoszkál a gondolat, hogy „hú de jó lenne menni”, merje

megpróbálni, mert ezzel semmit nem lehet veszíteni, csak nyerni. A félév végére mindenki új ember lett a csapatban. Örülök, hogy részese lehettem ennek a csodának. Ez egy olyan dolog volt, amit soha nem fogok elfelejteni és megadta a kezdő lökést a céljaim megvalósításához.

Köszönöm a lehetőséget!

Erasmus beszámoló

Papp Kitti

Pädagogische Hochschule Steiermark, Graz, Ausztria

Az Erasmus ösztöndíjnak köszönhetően lehetőségem nyílt egy félévet külföldön tanulni. A választásom mindenképpen Ausztriára esett, mivel szerettem volna tökéletesíteni a nyelvtudásom, ott tölteni a hétköznapiakat és még jobban megismerni az osztrák kultúrát, mentalitást. Először a választásom Bécs városára esett, hiszen főváros és rengeteg lehetőséget rejt. Azonban az elnyert pályázatomban pár hónappal kiderült, hogy még se tölthetem ott a tavaszi félévemet, mivel a szakomnak eltérő tanulmányokat tudtam volna ott folytatni. Ez után jött a nagy izgalom, hogy vajon lesz-e még lehetőségem kiutazni más városba. Szerencsémre sikerült, igen! Graz városát jelöltem be, amivel sikerrel is jártam. Most már úgy gondolom, valamiért okkal kellett oda kiutaznom és tökéletes választás volt. Rengeteg élménnyel gazdagodtam és a város egyszerűen lenyűgöző a kulturális világörökségeivel.

Papp Kitti vagyok, a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Karán tanulok turizmus-vendéglátás szakon. Mivel a szakunkhoz elengedhetetlen a nyelvtudás, úgy gondoltam, ez egy nagyszerű lehetőség, hogy fejlesszem a tudásom. Ennek köszönhetően elmondhatom, hogy most már nem félek megszólalni németül, mivel régebben mindig bennem volt az az érzés, vajon helyesen fejezem ki magam? Ma már teljesen máshogy gondolom, a legfontosabb, hogy az ember merjen kommunikálni az adott nyelvi környezetben, és amit szeretne, el tudja magyarázni.

Grazban nagyon sok egyetem található, így az erasmusosok száma sem csekély. Rengetegen érkeztek Amerikából, Ázsiai országokból és angol nyelvterületről is. Voltak olyan diákok is, akik németül egyáltalán nem tudtak kommunikálni, így velük angolul ment a társalgás és német nyelvtudás nélkül is megállták a helyüket Grazban.

Utazás

A kiköltözésemet természetesen autóval oldottuk meg, hiszen az út mindössze 3 óra alatt megtehető a lakhelyemtől, és rengeteg csomagom volt. Őszintén szólva, nálam az is közrejátszott a hely kiválasztásánál, hogy nem akartam olyan messze tölteni a félévet. Így utólag jobb is volt, hiszen bármikor haza lehetett utazni és az itthoni vizsgákat is könnyebben meg tudtam oldani. Vonattal Grazból nem egyszerű a hazajutás, hiszen többször át kell szállni, vagy Bécs felé kell venni az irányt. Így emiatt az autót részesítettem előnyben.

Szállás

Már a pályázat elnyerése után tudtam, hogy kollégiumban szeretnék lakni. Volt erasmusoktól érdeklődtem meg a szállást, hogy melyiket érdemes választani. A jelentkezés nagyon egyszerű volt az online rendszeren keresztül (www.housing.oead.at). A jelentkezés menüpontban kellett kitölteni egy adatlapot, és 3 kollégiumot kiválasztani a megfelelő sorrendben. Pár nappal később már kaptam is a válaszlevelet, hogy hova nyertem felvételt. Így nem is terveztem, hogy lakásnézőbe kiutazok még a félév előtt, hiszen hamar elrendeződött a szálláskérdés. Bár azt meg kell jegyeznem, hogy Ausztriában egy kollégium nem olcsóbb, mint egy albérlet, elég drága a lakbér. Az általam kiválasztott kollégium minden igényt kielégített, 2012-ben teljesen felújított, modern Studentenheim-ről van szó, nem beszélve az alagsorban lévő játéktéréről, közösségi szobáról, fitneszteremről, zeneteremről, ami rossz idő esetén is biztosította a szabadidő hasznos eltöltését. Kétágyas szobát választottam, abból a célból, hogy kapok egy németül beszélő, kedves lakótársat, akivel majd jól megértjük egymást. Hát volt részem mindenben, hiszen a kint tartózkodásom alatt három szobatársam is volt. Egyik Egyiptomból, másik Litvániából, az utolsó lakótársam pedig Mongóliából érkezett. Így volt általuk lehetőségem különböző kultúrákkal megismerkedni, és az idegen nyelveket is gyakorolni.

Egyetem

A kinti tanulmányaimat a Pädagogische Hochschule Steiermark nevű főiskolán töltöttem. Az iskolát a mi egyetemünkhöz tudnám hasonlítani, hiszen barátságos, és a tanárok is nagyon segítőkészek. A tárgyfelvétel úgy zajlott, hogy egy megbeszélte időpontban találkoztunk egy számítógépes teremben, és egy óra keretében megmutatták, hogy működik a főiskola online rendszere, és segítettek felvenni a tárgyakat. Természetesen utána is volt lehetőség változtatásra, sőt náluk meglepő módon kb. 1 hónapon keresztül tárgyfelvétel van, ami számomra meglepően hosszú. A kinti Erasmus koordinátorokhoz bármikor fordulhattunk, ha

gondunk vagy kérdésünk volt. Buddy-k is rendelkezésünkre álltak és programokat szerveztek nekünk. Mivel ez egy pedagógiai főiskola, én pedig idegenforgalmat tanulok, nem nagyon tudtam a szakomnak megfelelő tárgyakat felvenni. Elsődleges szempont nekem a nyelvtanulás volt idegen környezetben. De felvettem angol órát és egy főzőkurzust is, amit úgy gondolom, hogy illet a szakomhoz. Német nyelvkurzusunk is volt természetesen, amit egy osztrák tanárnő tartott. Nagyon élveztem ezeket az órákat, hiszen a beszédre fektettük a fő hangsúlyt és még az osztrák dialektusról is tanultunk, szokásokról beszélgettünk, amit itthon nem lehetne ugyanúgy megtanulni. A többi óra is nagyon érdekes volt, rengeteg kreatív dolgot láttam, tapasztaltam, amivel a gyerekek tanulását könnyebbé tehetjük. Akik pedagógusok lesznek, órát is tarthattak a kis diákoknak, amit nagy előnynek tartok tapasztalatszerzés szempontjából. A felvett krediteket pedig nem volt nehéz teljesíteni, hiszen a tanárok nagyon kedvesen, empatikusan álltak hozzánk. Úgy érzem a célokat elértem, hogy nyelvet tanulhassak, ami a szakmámhoz elengedhetetlen. Sokat használtam a németet, de angolul is meg kellett állnom a helyem egy két szituációban.

Programok, kirándulások

Első nagy élményünk az iskola által szervezett hosszú hétvége volt Eisenerzben, úgynevezett Welcome Days. Gyönyörű, hangulatos helyen volt a szállásunk, és ami örök élmény marad, hogy kipróbálhattam a sígyaloglást. Ez volt az első csapattraining, ahol közös ügyességi játékok, vetélkedők keretében még jobban megismerhettük egymást.

A kirándulások nagy részét mi szerveztük. Jobbára Ausztriában túráztunk, hiszen rengeteg gyönyörű hely van, amit az ember el se tud képzelni. Eleinte a környéket fedeztük fel, a város nevezetességeit tekintettük meg. Elkerékpároztunk Arnold Schwarzenegger szülőfalujához Thalba, ahol múzeumként megtekinthető a szülőháza. Jártunk Klagenfurtban, ahol a híres Minimandus-t néztük meg a sok híres kicsinyített nevezetességekkel, mellette a Wörthersee-vel. Sikerült Salzburgba is elutaznunk, ami azért kicsit távolabbi célpont volt, de megérte. Gyönyörű kis város, rengeteg látnivalóval. Más ország területére csak egyszer utaztam el, Szlovéniába Maribor városába. Egy napot töltöttünk ott, ami elegendő volt ahhoz, hogy feltérképezzük a várost.

S még számos programot szerveztünk, nem is lehetne mindent elmesélni, hiszen rengeteg kiránduláson vettem részt. Természetesen a buli se maradhatott el, a nyár elején még a Holi fesztiválon is sikerült részt vennünk, ami maradandó élmény mindannyiunk számára.

Jó tanácsként mondom, hogy érdemes megcsináltatni az ESN kártyát, amivel kedvezményes belépőkre jogosulhatsz, és olcsóbban vehetsz részt az ESN által szervezett kirándulásokon.

Egy szó, mint száz. Aki teheti, pályázza meg az Erasmust! Nem fogja megbánni. S mivel gazdagodhatsz Erasmus után? Új nyelvismerettel, új kultúrák megismerésével, új barátokkal, rengeteg élménnyel, kalandokkal, utazásokkal, magabiztossággal, önállósággal és a világnézeted is bővülni fog. Mindenkinek csak ajánlani tudom!

Ha bármi kérdésed van, szívesen válaszolok: kitti0819@gmail.com

